

Кикийския ржжавъ (1829-1854 г.). А днесъ всички кораби се ползватъ отъ Сулинския ржжавъ, чието оправяне струва много пари.

Морава (въ древността Margus), най-голъмъ дунавски притокъ на полуострова, се образува отъ Българска и Сръбска Морава; името ѝ значи „синя“⁶⁰.

Българска Морава или **Бинчъ Морава**⁶¹ започва при Кара-дагъ (Църна-гора); тя се образува отъ сливането на потоцитъ Бинча и Бучива подъ Бинча-планина. Изпърво тя тече на северъ, по-сетне завива на северо-изтокъ (при Клокота, 475 метра), протича покрай града Враня (415 метра) и тѣснинитъ на Мазурица (284 метра) и се насочва презъ една широка и плодородна долина на северо-западъ къмъ сръбската граница. На тая дължина отдѣсно въ нея се стича **Моравица** и **Власина**; отъ лѣва страна въ нея се вливатъ **Ветерница** (устие 186 м.), която тече изъ гориститъ хълмове на древна Дардания и на която лежи градъ Лесковецъ, и могщата рѣка **Топлица** (устие 160 м.), която започва при политъ на Копаоникъ и мие стенитъ на градоветъ Куршумлие и Прокуплье. Молко по-надолу отдѣсно се влива **Нишава** (устие 140 м.). Тоя притокъ започва отъ цариградския пжтъ, недалечъ отъ Драгоманъ (вододѣлъ 726 м.), по-нататкъ увеличена отъ многобройни потоци, които се стичатъ отлѣво изъ Люлинъ и Суха-планина (особено Сукава), отдѣсно отъ Балкана, протича презъ мъничката пиротска котловина; при Тамяница се промъква презъ дълбоко дефиле съ високи стръмни стени (Куновица въ срѣднитъ вѣкове), между Суха-планина и разклоненията на Балканитъ и по-нататкъ тече при града Нишъ, дето тя при незначителна дълбочина достига до 120 метра ширина. При сливането на Морава, Нишава и Топлица е разположена една малка равнина, заградена отъ Суха-планина, Ястребацъ и разклоненията на Балканитъ, която нѣкога е образувала дъно на езеро съ черноземна необработена почва, обраснала съ гъсти храсталаци. Западната частъ на тая равнина, която се издига въ видъ на тераса надъ Морава, се нарича Добрича⁶². По-нататкъ Българска Морава протича презъ сръбската граница, промъква се презъ скалисти проломи и при развалинитъ на старо-сръбската кула Сталачя се слива съ Сръбска Морава (сливане 113 м.).

Сръбска Морава извира въ Сърбия, въ окръгъ Ужица, бързо тече изпърво на северъ, а следъ това на юго-изтокъ. При Карановацъ тя се усилва отъ Ибаръ. **Ибаръ** извира северно отъ равнината Метохия, тече изпърво на изтокъ, а при Митровица, дето въ него се влива отдѣсно **Ситница**, завива на северъ, следъ това пресича сръбската граница и тече презъ дивни тѣсни долини, срѣдъ живописни скали, къмъ Морава.

Ситница напоява **Косово поле** (срѣдна височина около 550 метра); то представя продълговата алувиална котловина, дълга 10 часа пжтъ и широка 4 часа, заградена отъ югъ съ Шаръ и Люботрънъ, отъ изтокъ съ планинската верига, проточена отъ Кара-дагъ (Църна-гора) до Копаоникъ, отъ северъ съ върволица хълмове, проточени по брѣговетъ на Ибаръ; на западъ Косово поле се раздѣля чрезъ единъ низкъ чукаръ и планината Голешъ отъ дълбоката равнина Метохия (или Метоя), която спада къмъ басейна на Адриатическо море. Презъ времето на старото сръбско царство тукъ имало разкошни полета, весели села, манастири и кули; днесъ всичко е пусто. Нѣма съмнение, че Косово поле било нѣкога дъно на езеро. И до днесъ на южния му край се намира едно мъничко езеро, **Робовачко блато**, дълго 2 часа пжтъ, а широко $1\frac{1}{2}$ часъ; въ него се вливатъ петъ потока; то цѣло е обраснало съ трѣстика и поради блатиститъ си брѣгове е недостъпно. Отъ него изтича Ситница (отъ старо-славянското ситие — трѣстика); въ нея се вливатъ множество потоци, въ това число (отъ дѣсна страна) и р. **Лабъ**,